

“Pastor Harry, kom je bij ons in de klas...”

Daar komt hij aan, door het hek, met een losse tred het schoolplein op.

“Pastor Harry”, roepen wat kinderen. “Kom je weer bij ons in de klas?”

Harry glimlacht bij het zien van de spelende kinderen.

U kent Harry Huisintveld als voorganger in de parochiekerken, maar weet u ook wat hij betekend heeft voor de jeugd van de katholieke basisschool Willibrordus in Breukelen?

Vermoedelijk weinig, daarom geef ik graag een impressie.

Harry had hart voor de kinderen en wist de catechese op een geheel eigen wijze gestalte te geven.

Hij heeft zich gedurende ruim 20 jaar hiervoor ingezet (van 1998 t/m 2019).

Aanvankelijk waren het de eerste Communie, het Vormsel en de gezinsvieringen in de kerk, waarbij slechts een handjevol kinderen aanwezig was; de voorbereidingen vonden op school plaats onder leiding van Harry, samen met de leerkrachten.

Nadat de kerk besloot om deze sacramenten in eigen verantwoordelijkheid te nemen en in parochieverband voor te bereiden, veranderde Harry's rol op school naar die van

identiteitsbegeleider. Hij werd de inspiratiebron voor zowel het team als de kinderen en werkte samen met de Werkgroep Catechese aan de belangrijke vraag:

‘Hoe geven wij inhoud en vorm aan de christelijke identiteit van de katholieke basisschool waarbij ieder kind op religieus gebied geïnspireerd kan worden in een tijd waarin het geloof stevig afbrokkelt’.

Zeven keer per jaar kwamen we in de aula met circa 400 kinderen van 4 tot 12 jaar bij elkaar voor de vieringen rondom Advent-Kerst, Aswoensdag, Vastentijd, Palmzondag, Pasen en het afscheid van de groepen 8. Waar de gezinsvieringen in de kerk helaas een handjevol kinderen bereikten, werd op school aan alle kinderen een rijkdom aan symbolen en rituelen meegegeven.

Het askruisje in het stiltehoekje

Als ik Harry's kenmerkende aanwezigheid wil beschrijven, dan denk ik aan één van zijn zinnen in de inspirerende themabegeleidingen waarbij hij de woorden van Huub Oosterhuis aanhaalde:

“Wek mijn zachtheid weer. Geef mij terug de ogen van een kind.”

Het was voor Harry belangrijk om kinderen te leren nadenken en met hen te praten over thema's als:

“Wie ben je? Wie wil jij zijn? Wat is ècht belangrijk in jouw leventje?”

Tijdens de Paasviering

Kinderen voelden Harry's echtheid en aandacht voor hun persoontje feilloos aan. In de groepen 8 kwam hij regelmatig met de kinderen filosoferen over verschillende onderwerpen, soms naar aanleiding van een film die we samen met de kinderen bekeken. Harry ging met hen in gesprek over: *'Waarom is er lijden, hoe voelt teleurstelling, angst, of je verlaten voelen'*; maar ook: *'vriendschap en verbondenheid, een nieuw begin, verlangen, dankbaar terugzien, met verwondering kijken'*. Bij het afscheid van de schoolverlaters voerde Harry gesprekken met hen over de toekomst. Je ontvangt wat je toekomt als een geschenk, maar je hebt er zelf ook een actieve rol in... jezelf ervoor openstellen, ervoor gaan. Ook werd hen geleerd naar elkaar te kijken om elkaars kwaliteiten te benoemen. Tijdens de afscheidsviering zegende Harry de schoolverlaters, sprak een gebed over hen uit en gaf elk een persoonlijk 'document' waarop hun kwaliteiten stonden vermeld. Vol trots keken ze ernaar.

Op Harry's verzoek heb ik enkele jaren geleden een bloemlezing gemaakt van projecten rondom deze vieringen. Ik citeer enkele thema's, waarbij de kinderen leerden nadenken over:

'Eindigheid, naastenliefde, rechtvaardigheid, hoop.'
'Stilstaan, op adem komen', leren om even uit de hectiek van hun drukke leventje te stappen.
'Wat maakt jouw leven de moeite waard?'
'Waar maak je je druk om en waar ligt je kracht?'
'Hoe moet je nu leven als je beste vriend, of je opa of oma gestorven is?'
'En hoe ga je verder met je mooie herinneringen?'

Hiermee legde Harry het bruggetje naar het Paasverhaal.

'Welke verhalen wil jij bewaren omdat ze kostbaar zijn, die soms je verdriet minder maken, of die jou blij maken?' De verhalendoosjes maakten het voor hen concreet en leverden mooie gesprekken.

Met Kerst werd het thema 'Licht' uitgediept. De vraag aan de kinderen was dan:

'Hoe kun jij een licht voor een ander zijn en hoe kun jij jouw kleine wereld mooier maken?'

De projecten werden per leeftijdsgroep op maat gemaakt, die in de klas en uiteindelijk in de vieringen inhoud en vorm kregen.

Verhalen, rituelen en symbolen, samen zingen (met piano en saxofoon), bidden en het zegenen, het kwam allemaal langs op een kindvriendelijke manier.

Kruisweg

In 2014 kozen we voor de Kruisweg, het thema is niet altijd makkelijk, echter wel boeiend en verrassend. Kinderen kunnen ontdekken waar grote mensen weinig oog en oor voor hebben. De kinderen verdiepten zich per groep in één statie. Daarna mochten zij een eigen schilderij maken over

wat het beeld op de statie met hen deed, welke indruk het op hen had gemaakt. Harry was trots op het resultaat. De 14 doeken hebben vele jaren in de aula gehangen. Het schilderij van groep 8 maakte op Harry de meeste indruk. Een veld met korenaren waarbij het laatste stukje van de tekst:de korenaren staan symbool voor een nieuw begin. Zo is ook Jezus uit de dood opgestaan, om weer opnieuw te beginnen....

Paasproject Willibrordus 2014

Statie 14.

Deze statie gaat erover dat Jezus in het graf wordt gelegd. Een tijdje daarna komen er drie vrouwen bij het graf van Jezus. Zij zagen dat er niemand in het graf was. Jezus was opgestaan uit de dood. We hebben korenaren geschilderd. Want zij staan symbool voor een nieuw begin. Als zij vergaan zorgen de zaadjes ervoor dat er weer nieuwe korenaren komen. Zo is Jezus ook uit de dood opgestaan, om weer opnieuw te beginnen.

Groep 8b

Harry vertelde de kinderen:

“Je bent goed zoals je bent, je bent uniek, je mag er zijn”. Jezus zegt:

“Heb vertrouwen in het leven, wees niet bang voor God, Hij is te vertrouwen, heb elkaar lief.”

Zichtbaar maken wat God in ieder mens heeft gelegd: namelijk ‘goedheid’.

En die goedheid omhoog halen. En dat bij kinderen laten gebeuren.

Aan het eind van een gezamenlijke viering bad Harry een gebed in kindertaal. De kleuters vooraan met de ogen dicht en de handjes gevouwen in de schoot, luisterend en wachtend tot ze samen met alle grote kinderen achter hen eindelijk in koor mochten zeggen: **“Amen”**.

Steeds weer een ontroerend moment!

Toen Harry 25 jaar priester was, heeft elke leerling een bladzijde gevuld met een persoonlijke tekst of een tekening door de kleuters. Dé ‘Willibrordbijbel’ door kinderen van de Willibrordus, speciaal voor pastor Harry, ingebonden in een boek met een fluwelen parse omslag.

Lieve pastor Harry, wat heb je veel betekend voor de Willibrordusjeugd.

In deze periode heeft de christelijke identiteit dankzij jou een mooie inhoud en eigentijdse vorm gekregen. Oud-directeur Jorien Launspach en ik zijn je daar enorm dankbaar voor, ook voor onze intense samenwerking. Ik heb met plezier al je gedachten en ideeën voor de vele projecten en vieringen uitgewerkt. Je hebt menigeen met jouw inbreng geïnspireerd en bent van betekenis geweest voor generaties kinderen. Je kunt vanuit het hemelse met voldoening terugzien op het volbrengen van deze mooie taak... dankjewel!

Helma Lutz

(Leerkracht groep 8, oud-adjunct-directeur Kath. basisschool Willibrordus)